

شیعیان به کربلا نرفتند

کارشناس و پژوهشگر تاریخ اسلام گفت: نظر مختار در مورد جنگ با ابن زیاد که باید یک پایگاه نظامی مقتدر داشت، صحیح بود با وجود اینکه توابین با تشکیل حکومت مخالف بودند.

کارشناس و پژوهشگر تاریخ اسلام گفت: نظر مختار در مورد جنگ با ابن زیاد که باید یک پایگاه نظامی مقتدر داشت، صحیح بود با وجود اینکه توابین با تشکیل حکومت مخالف بودند.

به گزارش خبرگزاری فارس از قم، دکتر محمدحسین رجبی دوانی چهارشنبه شب در کرسی آزاد اندیشی «واکاوی حوادث سیاسی کوفه دهه 60 از قیام امام حسین(ع) تا قیام مختار» که در تالار غدیر دانشگاه آزاد اسلامی قم برگزار شد، با اشاره به دعوت کوفیان از امام حسین(ع) اظهار کرد: قبل از حضور عیدالله بن زیاد، قبایل و طایفه‌های شیعی و قائلین از حضرت سیدالشهدا(ع) برای حضور در کوفه دعوت کرده و با ارسال نامه‌های جداگانه‌ای از ایشان حمایت کردند.

وی با تاکید بر اینکه وقتی عیدالله بن زیاد به کوفه وارد شد شرایط به گونه دیگری رقم خورد، تصریح کرد: جریان طرفدار عثمان و قائلین به لشکر عمر سعد پیوستند و دست از حمایت امام حسین(ع) کشیدند.

کارشناس و پژوهشگر تاریخ اسلام اضافه کرد: برخی از قبایل به دلیل اینکه در کوفه حکومت نظامی از سوی عیدالله بن زیاد اعلام شده است، توجیه آوردند که نمی‌توانند امام حسین(ع) را همراهی کنند.

*شیعیان در روز عاشورا به جنگ با امام حسین نرفتند

رجبی دوانی با تاکید بر اینکه شیعیان در روز عاشورا به جنگ با امام حسین(ع) نرفتند، تصریح کرد: برخی افراد با غرض می‌گویند شیعیان از امام حسین(ع) دعوت کردند و خود آنها نیز به جنگ با ایشان رفتند که این صحبت کاملاً با منابع تاریخی در تضاد است.

وی با اشاره به اینکه برخی افراد با نقل اشتباه تاریخ به جریان شیعه جفا بزرگی می‌کنند، اضافه کرد: البته برخی از شیعیان کوفه به دلیل ضعف ولایت‌مداری و عدم بصیرت مناسب توفیق پیدا نکردند به یاری امام حسین(ع) بروند اما هرگز به جنگ با ایشان هم نرفتند.

کارشناس و پژوهشگر تاریخ اسلام با تاکید بر اینکه ابن زیاد به بزرگان شیعه هرگز فشاری نیاورد که باید علیه امام حسین(ع) بجنگند، تصریح کرد: ابن زیاد اگر به شیعیان فشار می‌آورد که در جنگ کربلا علیه امام حسین(ع) حاضر شوند، قطعاً شیعیان نمی‌پذیرفتند و علیه ابن زیاد اقدام می‌کردند.

*سخنرانی‌های افشاگرانه حضرت زینب(س) کوفیان را تکان داد

رجبی دوانی با اشاره به اینکه ابن زیاد قبایل مختلفی را برای حضور در جنگ کربلا تطمیع کرد، افزود: کوفیان بعد از واقعه عاشورا و با سخنرانی‌های افشاگرانه حضرت زینب(س) و امام سجاد(ع) به خود آمدند و بسیاری از آنها به دلیل اینکه در کربلا به یاری امام حسین(ع) نرفته بودند، توبه کردند که بعدها قیام آنها به قیام توابین نام گرفت.

وی با تاکید بر اینکه پس از مرگ خفت بار یزید شرایط برای قیام علیه بنی امیه و خونخواهی امام حسین(ع) فراهم شد، اظهار کرد: سران شیعی کوفه که از عدم همراهی با حضرت سیدالشهدا(ع) پشیمان شده بودند و همچنین مختار که در هنگام جنگ کربلا در

زندان بود، شیعیان را به خون خواهی امام حسین(ع) و یارانش تشویق کردند.

*میان توابین و مختار اختلاف دیدگاه وجود داشت

کارشناس و پژوهشگر تاریخ با اشاره به اینکه مختار نمی‌خواست با جذب افراد برای لشکر خود وحدت شیعیان را به خطر اندازد، تصریح کرد: میان سلیمان بن صرد خزاعی و مختار اختلاف دیدگاه وجود داشت.

رجبی دوانی با اشاره به جنگ توابین اظهار کرد: توابین در جنگ با شام به رهبری ابن زیاد دلاوری‌های بسیاری کردند اما با 4 هزار نفر نیرو از لشکر عظیم شام شکست خوردند و 5 تن از فرماندهان توابین نیز شهید شدند.

وی در مورد اینکه گفته می‌شود آیا واقعا توابین شهید محسوب می‌شوند، تصریح کرد: قطعا ثواب و پاداشی که شهدای کربلا دارند را کشته شدگان توابین به دلیل عدم همراهی امام حسین(ع) نخواهند داشت و میان علما در مورد اینکه آیا شهدای توابین شهید محسوب می‌شوند یا خیر اختلاف است.

کارشناس و پژوهشگر تاریخ اسلام دیدگاه مختار در مورد جنگ با ابن زیاد مبنی بر اینکه باید یک پایگاه نظامی مقتدر داشت را صحیح دانست و اظهار کرد: مختار سیاستمدار برجسته‌ای بود و توانست با شعار یالثارات الحسین(ع) کوفه را تسخیر کند.